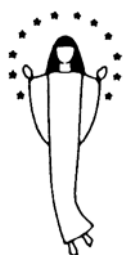

Nr 2 (186) luty 2015

MIESIĘCZNIK PARAFII WNIEBOWZIĘCIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W KATOWICACH

Rok XVII

pielgrzym

**Zaproszenie
na rekolekcje
wielkopostne
str. 4**

**Młodzi
ewangelizują
str. 6-7**

**Rok Życia
Konsekrowanego
str. 8**

**Ks. Bartosz
o sobie
str. 9**

**Adam Bunsch:
Ofiarowanie w świątyni**

O witrażu na str. 3

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- W środę 11 lutego - Wspomnienie NMP z Lourdes i Dzień Chorego.
- Najbliższe odwiedziny chorych 14 lutego w godz. przedpołudniowych.
- W poniedziałek 16 lutego - po Mszy św. o godz. 18 kolejny Wieczór Modlitwy. Tym razem w intencji dobrych owoców rekolekcji wielkopostnych.
- **18 lutego** przypada Środa Popielcowa - rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. W tym dniu przestrzegamy postu i wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych oraz tradycyjnie uczestniczymy w obrzędzie posypania głów popiołem. Msze św. w Środę Popielcową o godz.: 6.30, 8.00, 18.00.
- **22-25 lutego - parafialne rekolekcje wielkopostne - plan na str. 4.**

W okresie Wielkiego Postu zachęcamy do udziału w nabożeństwach pasyjnych.

Piątki godz. 17.15 - droga krzyżowa - rozważania Męki Pańskiej łączymy z modlitwą za zmarłych zalecanych.

Czwartki godz. 17.30 - droga krzyżowa dla dzieci.

Niedziele godz. 17 - gorzkie żale - kazania pasyjne będzie głosił ks. Marcin Szkatuła nawiązując do tegorocznego hasła roku duszpasterskiego „Nawracajcie się i wierzyć w Ewangelię”.

CHRYZTY

4.01.2015 Miłosz Kowalski

ZMARLI

Antoni Rembacz, l. 77, ul. Sikorskiego
 Helena Lupa, l. 86, ul. Równoległa
 Zygmunt Jochemczyk, l. 79, ul. Sikorskiego
 Janina Koźbiał, l. 94, ul. Krasińskiego
 Matylda Makiela, l. 93, ul. Sikorskiego
 Henryk Maciąg, l. 88, ul. Graniczna
 Bożena Ponicka, l. 83, ul. Krasińskiego
 Marianna Szparadzińska, l. 91, ul. Sikorskiego
 Maria Motylewska, l. 92, ul. Graniczna

DUSZPASTERSTWO

MSZE ŚW. W NASZYM KOŚCIELE:

■ W NIEDZIELE:

o godz. 8, 9³⁰, 11, 12³⁰, 16 i 19
 14³⁰ dla podopiecznych Sióstr
 Misjonarek Miłości

Sakrament Chrztu św. i tzw. roczki (I rocznica Chrztu św.) - w drugą niedzielę miesiąca na Mszy św. o 12.30

■ W TYGODNIU:

o godz. 6³⁰ (z wyj. sobót), 8 i 18
 - w I piątek mies. o godz. 8 dla seniorów,
 - Msza św. szkolna w czwartki o 18.00

Odwiedziny chorych i starszych parafian zwykle w II sobotę miesiąca.

NABOŻEŃSTWA W CIĄGU ROKU KOŚCIELNEGO:

■ Nieszpory niedzielne i świąteczne o godz. 17⁰⁰.

■ Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy po wieczornej Mszy św.

■ Godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w czwartki po wieczornej Mszy św. i w soboty od godz. 17 do 18.

■ Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8.

■ Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w każdy piątek o godz. 15.

■ KANCELARIA PARAFIALNA

(wejście od ul. Granicznej) czynna:
 - poniedziałki, środy i piątki: 8³⁰ - 11³⁰,
 - wtorki i czwartki: 14³⁰ - 17³⁰.

■ KATOLICKI TELEFON ZAUFANIA 253-05-00 CZYNNY CAŁĄ DOBĘ. Porad udzielają: prawnik, lekarz, pedagog, psycholog i ksiądz.

■ DYŻUR Zespołu Charytatywnego w środy od 17.30 do 18.30 w kancelarii parafialnej.

■ PORADNIA ŻYCIA RODZINNEGO w drugą i czwartą środę miesiąca w godz. 19⁰⁰ - 21⁰⁰ (w salce na I piętrze). Spotkanie po wcześniejszym telefonicznym ustaleniu terminu: tel. 503 136 648.

www.graniczna.katowice.pl

facebook.com/WNMP.Katowice

poczta@graniczna.katowice.pl

TERMINARZ SPOTKAŃ

ŻYWY RÓŻANIEC

w I sobotę mies. Msza św. o godz. 8.00, po niej 1 cz. Różańca św.

■ ■ ■

DZIECI MARYI

w soboty o godz. 10.30

■ ■ ■

LEGION MARYI

w środy o godz. 16.30

■ ■ ■

KRĄG BIBLIJNY

w poniedziałki o 18.45

■ ■ ■

ZESPÓŁ CHARYTATYWNY

spotkania po ogłoszeniu

■ ■ ■

Grupa młodzieżowa

w piątki po Mszy św. wieczornej

■ ■ ■

ODNOWA W DUCHU ŚW.

w środy o 19.00 (w DA pod wieżą)

■ ■ ■

MINISTRANCI

w soboty o godz. 9.00

■ ■ ■

CHÓR PARAFIALNY

w czwartki o godz. 18.30

■ ■ ■

ZWIĄZEK GÓRNOŚLĄSKI

Koło Katowice-Śródmieście
 III czwartek mies., o godz. 18.00

■ ■ ■

KOŚCIÓŁ DOMOWY

w jedną z sobót miesiąca

■ ■ ■

APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

spotkania i wyjazdy po ogłoszeniu

■ ■ ■

RUCH FOCOLARE - MŁODZIEŻ

w czwartki po Mszy św. wieczornej

Spotkania odbywają się w salkach na I piętrze domu katechetycznego

MIESIĘCZNIK PARAFIALNY

Redaguje Zespół: Ks. Zbigniew Kocoń,
 Wanda Niedziela, Beata Urban, ks. Rafał Kaca,
 ks. Marcin Szkatuła

Wydaje Parafia Wniebowzięcia
 Najświętszej Maryi Panny w Katowicach
 ul. Graniczna 26, 40-018 Katowice
 tel. (32) 255 48 72

e-mail: pielgrzymwnmp@interia.pl

Konto: BSK S.A. VII O/Katowice
 nr 68 1050 1214 1000 0007 0030 4934

Druk: Kaga-Druk, Katowice,
 tel. (32) 255-34-18, 209-05-48

Słowo Proboszcza

Pozdrawiam ciepło w tym zimowym czasie wszystkich zacnych Czytelników „Pielgrzyma”!

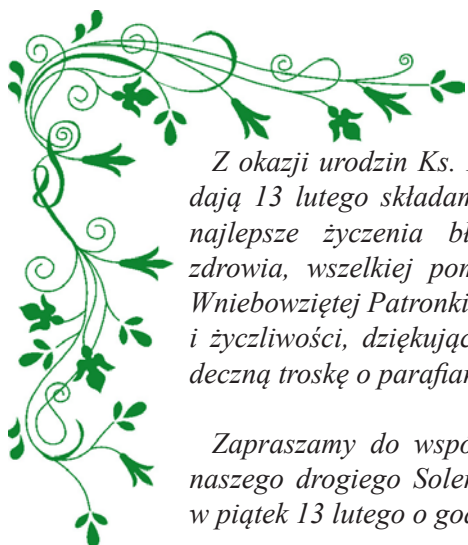
Mamy już za sobą pierwszy miesiąc Nowego Roku i nasi młodzi Parafianie cieszą się czasem zimowych ferii. Dobięły końca odwiedziny kolędowe i trzeba powiedzieć, że był to dla duszpasterstwa ważny czas spotkań i wspólnej modlitwy z Parafianami. W ciągu 48 dni kapłani odwiedzili ponad 2600 rodzin i osób samotnych. „Zamknięte drzwi” zastaliśmy w 2300 mieszkaniach – przy czym warto dodać, że sporą ich część zajmują osoby nie związane z naszą wspólnotą, w tym np. wynajmujący, również dużo mieszkają jest pustych, bo właściciele wyjechali czasowo lub na stałe. Trudno więc powiedzieć, jaki procent parafian przyjmuje kolędę. W porównaniu z rokiem ubiegłym było to 140 rodzin więcej. Są to jednak liczby porównywalne. Dla ludzi wierzących odwiedziny duszpasterskie są znakomitą okazją ku temu, aby wyznać swoją wiarę przed sąsiadami. Za ten szczególnie apostołat chciałbym Wiernym podziękować, a jednocześnie przywołać obietnicę Zbawiciela daną tym, którzy się do Niego przyznają, a do których On obiecał przyznać się przed swoim Ojcem w niebie. Przy tej okazji dziękuję za kolędową obecność, za wspólną modlitwę i rozmowę. Wielu Parafian żywo interesuje się sprawami naszej wspólnoty i przeżywa to wszystko, co dzieje się w Kościele. Byli i tacy, których życie toczy się w ciągu roku w różnych miejscach lub też deklarują udział w praktykach religijnych w innych kościołach na terenie Katowic. Nie brakowało i takich osób, które przyjmując tradycyjną kolędę jednocześnie dawały wyraz swojego duchowego zagubienia lub niezrozumienia rzeczywistości Kościoła. Dziękuję też za okazaną wdzięczność i za wszystkie konstruktywne uwagi. Trudno mi tu wskazać jakiś dominujący temat czy postulat, ale generalnie wyczuwałem zaufanie Parafian wobec posługi i zaangażowania duszpasterzy. Cieszy fakt, że znalazły się rodziny zainteresowane włączeniem się w organizację ŚDM w 2016 r. i deklarujące przyjęcie pod swój dach młodych

pielgrzymów z zagranicy. Pragnę również w tym miejscu bardzo podziękować za wszystkie dary materialne składane podczas kolędy. Prawie 50 tysięcy złotych ofiarowanych na cele remontowe naszej świątyni pomoże w znaczący sposób zapłacić pozostałą część należności za prace wykonane na zewnątrz budynku kościoła od ulicy Granicznej. Wyrażam wdzięczność całej wspólnocie ministranckiej wraz z opiekunem, ks. Rafałem, za ufundowanie z części ofiar kolędowych kolejnych nowych ornatów dla naszego kościoła. Skarbonka ministrancka przyczyniła się również do częściowego sfinansowania ich narto-rekolekcji. Życzymy tym wspaniałym młodym ludziom błogosławionego wypoczynku i dalszego zapału w pięknej posłudze przy ołtarzu.

Jak już pisałem w poprzednim miesiącu, w całym Kościele trwa Wielka Nowenna Fatimska, przygotowująca nas do setnej rocznicy objawień, która przypadnie w 2017 r. Jako dar dla Niepokalanego Serca Maryi pragniemy we wspólnocie parafialnej ofiarować pięć pierwszych sobót miesiąca. Odpowiadając na życzenie Maryi wyrażone w objawieniach fatimskich, pragniemy w kolejne pierwsze soboty miesiąca przystąpić do sakramentów świętych i ofiarować modlitwę różańcową w intencjach wynagradzających. Od lutego do czerwca, w każdą pierwszą sobotę, po Mszy św. o godz. 8.00, będzie specjalne nabożeństwo różańcowe z odpowiednią konferencją i rozważaniem tajemnic różańcowych. Wszystkich Parafian do tej szczególnej praktyki duchowej bardzo zachęcam!

Przed nami Wielki Post. Z nadzieją myślimy o tradycyjnych rekolekcjach wielkopostnych, które rozpoczną się już w I Niedzielę Wielkiego Postu. W związku z rekolekcjami, nasz lutowy Wieczór Modlitwy będzie nie w II, ale w III poniedziałek miesiąca, po Mszy św. wieczornej w ramach tzw. Nabożeństwa czterdziestogodzinnego i poświęcimy go modlitwie w intencji dobrych owoców rekolekcji w naszej parafii. Zapraszam do wzięcia udziału w Wieczorze Modlitwy, w rekolekcjach i w pozostałych nabożeństwach wielkopostnych: w Drodze Krzyżowej i w Gorzkich Żalach. Życzę wielu łask Bożych na ten szczególny czas!

ks. Zbigniew Kocoń

Z okazji urodzin Ks. Proboszcza, które przypadają 13 lutego składamy na łamach Pielgrzyma najlepsze życzenia błogosławieństwa Bożego, zdrowia, wszelkiej pomyślności i opieki naszej Wniebowziętej Patronki. Zapewniamy o modlitwie i życzliwości, dziękując za uśmiech, ciepło, serdeczną troskę o parafian i naszą świątynię.

Zapraszamy do wspólnej modlitwy w intencji naszego drogiego Solenizanta podczas Mszy św. w piątek 13 lutego o godz. 18.

**7 marca 2015 r.
nasz parafianin
kleryk Paweł Olszewski
przyjmie święcenie diakonatu.**

Na czas przygotowania do tego ważnego wydarzenia życzymy błogosławieństwa Bożego, światła Ducha Świętego i opieki Maryi Wniebowziętej.

Polecamy kleryka Pawła modlitwie wszystkich parafian.

ZAPRASZAMY NA REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

22 - 25 lutego

HASŁO REKOLEKCJI: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy obciążeni i utrudzeni jesteście, a Ja was pokrzepię (Mt 11, 28)*

NIEDZIELA - 22 lutego

Podczas każdej Eucharystii nauka rekolekcyjna

20.00 - nabożeństwo

PONIEDZIAŁEK - 23 lutego

8.00 i 18.00 - Eucharystia z nauką rekolekcyjną

20.00 - nabożeństwo

WTOREK - 24 lutego

8.00 i 18.00 - Eucharystia z nauką rekolekcyjną

20.00 - Nabożeństwo

ŚRODA - 25 lutego

8.00 - Eucharystia z nauką rekolekcyjną

18.00 - Eucharystia – zakończenie rekolekcji

REKOLEKCJE POPROWADZI:
ks. Bartłomiej Król SCJ

Ks. Rekolekcjonista należy do zgromadzenia Księży Sercanów, jest wicerektorem w Wyższym Seminarium Misyjnym Księży Sercanów w Stadnikach.

Ukończył szkołę formatorów seminarijnych w Rzymie i szkołę formatorów w Krakowie. Prywatnie jest fanem narciarstwa i wycieczek górskich. Na zdjęciu z naszym ks. Rafałem Kacą w krakowskiej szkole formatorów.

mie i szkołę formatorów w Krakowie. Prywatnie jest fanem narciarstwa i wycieczek górskich. Na zdjęciu z naszym ks. Rafałem Kacą w krakowskiej szkole formatorów.

Ks. Bartłomiej Król poprowadzi także rekolekcje dla Szkoły Podstawowej Nr 12.

HASŁO: Mam marzenie.

Spotkania rekolekcyjne dla dzieci:

w dniach 23-25 lutego (poniedziałek, wtorek, środa):

- o godz. 9.30 - I grupa

- o godz. 11.00 - II grupa

Szczegóły zostaną podane w bieżących ogłoszeniach i przez katechetów.

Jeszcze o nagrodzie im. bł. Emila Szramka

W poprzednim numerze zamieściliśmy informację o wręczeniu nagrody im. bł. Emila Szramka naszej parafiance p. dr Marii Gross i p. Teresie Trzeciak.

W związku z pytaniami o tę nagrodę zamieszczamy kilka informacji: pomysłodawcą jej jest obecny proboszcz katowickiej parafii mariackiej ks. dr Andrzej Suchoń, przewodniczy on również Kapitulie przyznającej nagrodę. Została ona ustanowiona w 2009 r. w 10 rocznicę beatyfikacji śląskiego kapłana ks. Emila Szramka - proboszcza kościoła mariackiego w Katowicach w latach 1926-1940.

Ks. Emil Szramek znany był jako żarliwy duszpasterz, działacz społeczny i patriota, badacz historii i kultury Śląska, mecenas sztuki, budowniczy katowickiej katedry. Zginął męczeńską śmiercią 13 stycznia 1942 r. w obozie koncentracyjnym w Dachau. W 1999 r. Jan Paweł II beatyfikował go jako jednego ze 108 polskich męczenników II wojny światowej.

Nagroda jest przyznawana osobom szczególnie zasłużonym w różnych dziedzinach za działalność na rzecz dzisiejszych Katowic, m.in. za pracę charytatywną, edukację, integrację społeczną, ekumenizm, kulturę i sztukę - za te dziedziny, którymi zajmował się bł. ks. Emil Szramek. Wręczana jest w kościele mariackim w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia.

Po raz pierwszy w 2009 r. nagrodę otrzymała p. Janina Miazgowiec - mediatorka sądowa i powiernik rodzin. W kolejnych latach laureatami byli: Maria Bula - psycholog, założycielka Katolickiego Telefonu Zaufania i żołnierz Śląskiego Okręgu AK, harcerz śląskiej chorągwi Szarych Szeregów dr Andrzej Rożanowicz (2010 r.), abp Damian Zimoń i bp Tadeusz Szurman (2011 r.), Elżbieta Grodzka-Lopuszyńska - pedagog śpiewu solowego z Akademii Muzycznej w Katowicach (2012), Teresa i Eugeniusz Maliccy - twórcy Rekolekcji Mażeńskich typu Marriage Encounter (2013) i ostatnio wspomniane panie: dr Maria Gross i Teresa Trzeciak - założycielki pierwszego na Śląsku katowickiego domowego hospicjum (2014).

Napis na statuetce: „JAK DĄB KONARZASTY”
BŁ. KS. EMIL SZRAMEK

O witrażu z okładki

Pośród witraży Adama Bunscha z poprzedniego kościoła dwa znajdują się w prezbiterium, a trzeci, uszkodzony przy zdejmowaniu podczas rozbioru, został zmniejszony o uszkodzoną część i zdobi okno tuż za przeszkloną ścianą kościoła we wschodniej ścianie od ul. Granicznej.

Pozornie witraż ten wygląda jak obraz św. Rodziny, ale jest to ofiarowanie w świątyni, a więc przedstawia Najświętszą Marię Pannę, Dziecią Jezus i starca Symeona. W części uszkodzonej była jeszcze klatka z parą synogarlic, co rozwiewało wszelkie wątpliwości.

Z ŻYCIA PARAFII

■ **4 stycznia** - młodzież naszej parafii i parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła na placu przed dworcem PKP i obok Galerii Katowickiej modliła się, ewangelizowała i czuwała przy symbolach Światowych Dni Młodzieży. Relacja jednej z uczestniczek na str. 6-7.

■ **6 stycznia** - Uroczystość Objawienia Pańskiego. Diecezjanie, zatem i my, cieszyliśmy się święceniami biskupimi ks. Adama Wodarczyka i ks. Marka Szkudły. Wielu naszych parafian uczestniczyło również w Orszaku Trzech Króli oraz wybrało się na widowisko i kolędowanie zatytułowane „Be-tlejem w Spodku”.

■ **10 stycznia** – w domu katechetycznym wspólnoty: mini-strancka, młodzieżowa i Dzieci Maryi kolędowały świętując wspólnie Narodzenie Pańskie.

■ **11 stycznia** - członkowie Żywego Różańca adorowali Żłóbek w panewnickiej bazylice. (Więcej na str. 10)

■ **12 stycznia** - kolejny Wieczór Modlitwy. Tym razem myślą przewodnią było uwielbienie Boga za dar sakramentu chrztu świętego. Połączone było to z wyznaniem wiary i indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Piękną oprawę muzyczną zapewnili studenci.

■ **18 stycznia** - kandydaci do sakramentu bierzmowania otrzymali znak krzyża. To kolejny etap w przygotowaniu do dojrzałości chrześcijańskiej.

■ **24 stycznia** - zakończenie odwiedzin duszpasterskich. Poza owocami duchowymi dar materialny przeznaczono na fundusz remontowy kościoła, a skarbonki ministranckie pozwoliły na zakup nowych ornatów i dopłatę do narto-rekolekcji.

■ **Styczeń** - nasz parafialny chór podczas kolejnych niedzielnych Mszy świętych o różnych godzinach wzbogacał liturgię swoim śpiewem. W niedzielę 25 stycznia na Mszy św. o godz. 16 gościliśmy chór z Zawodzia. Dziękujemy serdecznie wszystkim chórzystom.

■ **Styczeń** - to też miesiąc tradycyjnych spotkań opłatkowych i świątecznych różnych grup parafialnych.

opr. ks. Rafał Kaca, WNiBU

Autorzy zdjęć: Mateusz Chrzan, Tymek Kiercz, ks. Rafał

Ewangelizacja z symbolami Światowych Dni Młodzieży przy Galerii Katowickiej

Tego wydarzenia chyba nigdy nie zapomnę. Była to pierwsza uliczna ewangelizacja, w której brałam udział. To niesamowite uczucie, po prostu wyjść na ulicę i mówić o Jezusie Chrystusie! Oczywiście nie przyszło to z łatwością. Na początku obawa mieszała się z niepewnością, zadanie wydawało się właściwie niewykonalne, a w dodatku pogoda nie sprzyjała akcji. Najbardziej zapadł mi w pamięci moment wspólnej modlitwy do Ducha Świętego. Pogoda nagle się pogorszyła, staliśmy w kręgu walcząc z zacinającym śniegiem i wiatrem, wydawało się, że wszystko jest przeciwko nam, ale właśnie w tym momencie zawiązała się między nami wspólnota i zrozumieliśmy, że trzeba zrobić wszystko i po mimo wszystko, żeby pomóc ludziom odnaleźć się w tej zawierusze, zawierusze życia.

Naszym celem było zachęcanie ludzi, żeby chociaż na chwilę zatrzymali się w swoim codziennym biegu. Założyliśmy koszulki z napisami: Gdzie idziesz?, Jaki jest Twój cel? Podchodziliśmy do ludzi z uśmiechem i pytaniami „Gdzie się pani tak śpieszy? Może warto się na chwilę zatrzymać? Musi pani zdążyć kupić bilet? A ma pani już bilet do nieba?” Reakcje ludzi były przeróżne. Jedni z zainteresowaniem podchodzili pod symbole, inni udawali, że nas nie widzą, nie chcieli słuchać, paru ewangelizatorom oberwało się śniegiem. Chodziliśmy jak apostołowie - parami. W czasie, gdy jedna osoba

mówiła, druga modliła się za osobę słuchającą i mówiącą. To było niesamowite! Choć to ja wypowiadałam słowa, w moje usta wkładał je Ktoś inny. Myślę, że bez modlitwy do Ducha Świętego nie dałabym rady.

Wzruszającym momentem była modlitwa indywidualna. Kto tylko chciał mógł podejść, przytulić się, dotknąć krzyża i ikony. Tacy prosi, wyrwani na chwilę z tłumu, każdy ze swoimi trudnościami, po prostu podeszliśmy i ofiarowaliśmy siebie, swoje sprawy Panu. A potem nastąpił wybuch radości! Ze śpiewem ruszyliśmy w procesję z symbolami pod Teatr Śląski. Trudno opisać radość jaką się czuje niosąc krzyż i ikonę, które trzymało wcześniej tysiące młodych ludzi w tylu miejscach na świecie. Cieszyliśmy się, że możemy dać świadectwo naszej wiary, dzielić się swoim doświadczeniem Boga.

Cudownie pracowało się z młodzieżą śródmieścia Katowic. Łączyła nas wspólna modlitwa i wspólny cel. O dzisiejszej młodzieży krążą różne opinie, niektóre bardzo przykre. Mam nadzieję, że dalszy świadek też temu, że chcemy i staramy się żyć wiarą i jej wartościami. Moja koleżanka nazwała tę ewangelizację „Bardzo BOŻYM Interesem”. Myślę, że jeśli choć jedna osoba tego dnia zapragnęła bliskości Boga, to ten BOŻY Interes miał sens. To było w tym wszystkim najistotniejsze. Głoszenie słowa o Jezusie na pewno ubogaciło nas, głoszących.

W tym miejscu chciałabym prosić o modlitwę, za wszystkie osoby, które w tym dniu spotkałam, szczególnie za te, które jednak postanowiły nas ominąć. Bardzo bym chciała, żeby one też mogły dzielić naszą radość. Za całe dobro, które się wydarzyło CHWAŁA PANU!

Julia Kaniewska

Zdjęcia Mateusz Chrzan

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy na luty

OGÓLNA: Aby więźniowie, a szczególnie młodzi, mieli możliwość ułożenia sobie na nowo godnego życia.

MISYJNA: Aby małżonkowie, którzy się rozeszli, znaleźli zrozumienie i wsparcie we wspólnocie chrześcijańskiej.

na marzec

OGÓLNA: Aby wszyscy ludzie prowadzący badania naukowe stawiali sobie za cel słuzenie integralnemu dobru człowieka.

MISYJNA: Aby coraz bardziej uznawany był specyficzny wkład kobiety w życie Kościoła.

Punkt Charytatywny „Św. Brat Albert”

ul. Sikorskiego 24, wejście od pomnika

Godziny otwarcia:

- wtorek 16 - 18
- środa 10 - 12
- czwartek 16.30 - 17.30

Oferujemy: odzież, pościel, franki, sprzęt domowy, sportowy, zabawki

Zapraszamy potrzebujących i ofiarodawców

Prosimy nie zostawiać przyniesionych rzeczy przed sklepikiem, gdy jest zamknięty, gdyż są zabierane i rozrzucone, a ostatecznie wyrzucane do śmietnika. Szkoda, by podarowane rzeczy były niszczone i nie trafiały do osób, które mogą z nich skorzystać.

W KRZYWYM

Podobno czas to pieniądz.
Ale czy pieniądz to czas?

ZWIERCIADLE

Nie mam czasu
na modlitwę...
na lekturę...
dla rodziny...
dla siebie...
Nawet nie mam czasu
odpocząć!

**Najwyższy czas
zmienić zegarek!**

Rozpoczął się Rok Życia Konsekrowanego

Przypadające corocznie 2 lutego święto Ofiarowania Pańskiego jest zarazem obchodzone jako Dzień Życia Konsekrowanego. Wspominamy w tym dniu rzesze mężczyzn i kobiet, którzy ofiarowali swe życie Jezusowi idąc za ewangelicznymi wskazaniem dotyczącymi życia w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie.

W tym roku świętowanie tego dnia miało szczególny charakter, ponieważ wypadło w ogłoszonym przez Kościół powszechny Roku Życia Konsekrowanego, który w rzeczywistości trwać będzie aż 14 miesięcy - do 2 lutego 2016 r. Te kilkanaście miesięcy zarówno w Kościele powszechnym, jak i lokalnie w diecezjach czy wspólnotach zakonnych jest przeżywane z wielką intensywnością. Np. we wspólnotach zakonnych na terenie naszej archidiecezji peregrynuje obraz MB Piekarskiej. Dodatkowo w całym kraju trwają różnego rodzaju spotkania, sympozja, zjazdy, a członkowie instytutów życia konsekrowanego mogą zyskiwać odpusty i pielgrzymować do miejsc związanych z powstaniem swoich zgromadzeń. Jest to cudowny czas łaski dany szczególnie tym, którzy całe swoje życie oddali, by w modlitwie, pracy i kontemplacji realizować wezwanie Chrystusa do bycia świętym i doskonałym.

Z wielkim podziwem wielu patrzy na zakonników czy siostry zakonne, którzy wstępując w szeregi zgromadzenia zakonnego „umarli dla świata” rezygnując z jego rozkoszy, zabaw czy splendorów, a jedynym źródłem radości uczynili Chrystusa - swojego Mistrza i Oblubieńca. Tak, wielu patrzy z podziwem, ale na pytanie o ewentualną akceptację takiego wyboru przez własne dziecko odpowiada: on/ona - absolutnie nie! Zmarnuje życie, przekreśli swoją karierę itp. Wymownym potwierdzeniem takiego sposobu myślenia jest sytuacja, którą pamiętam sprzed kilkunastu lat: w pewnej pobożnej i praktykującej rodzinie, na wieść, że starsza siostra chce wstąpić do klasztoru, jej dwie młodsze siostry przeplakały całą noc i bynajmniej nie z radości, że będą miały siostrę w zakonie.

Dlaczego rodzice boją się bądź nie chcą usłyszeć o takiej decyzji syna czy córki: mamo, tato, chcę być siostrą zakonną, chcę żyć w zgromadzeniu zakonnym... Taki sposób patrzenia powoduje najprawdopodobniej styl życia propagowany przez dzisiejszy świat - gdzie liczy się sukces, najlepiej na skalę międzynarodową, gdzie liczą się zera na koncie, a nie ubóstwo w habicie, gdzie trzeba innym pokazać, że potrafisz, że jestem kimś i osiągnąłem wiele, bo jestem analitykiem finansowym, programistą, deweloperem bądź architektem, czyli mieszczę się w piątce najlepiej płatnych zawodów w Polsce. I to jest sukces! To jest coś! Ale siostra zakonna? Braciszek w brązowym habicie? Nie, niech inni się angażują.

A trzeba powiedzieć, że wybór życia konsekrowanego to szczególna łaska dla rodziny, wyróżnienie dane przez Boga, może nawet jakaś forma nagrodzenia rodzinnej pobożności, może okazja, by nawrócić się w rodzinie ktoś, kto do tej pory z Bogiem i Kościołem miał niewiele wspólnego. Odtąd już nie będą postrzegani, jako „jedni z wielu”, ale jako ci, którzy dali Kościołowi syna - kapłana, zakonnika, czy córkę - siostrę zakonną. To zobowiązuje. I tak jak wymienione wyżej dziewczęta płakały, że ich siostra się z domu wyprowadzi, tak niejedni rodzice, dziadkowie, krewni płaczą ze szczęścia na wieść o chęci wstąpienia dziecka, wnuka, krewnego do se-

minarium czy klasztoru. Płaczą na obłóczynach, ślubach zakonnych, święceniach, prymicjach... Płaczą, bo są szczęśliwi szczęściem swego dziecka i dumni, że akurat ono przez Boga zostało szczególnie wybrane.

A co mówią sami zainteresowani? Zapytałem znajomą siostrę ze zgromadzenia elżbietanek, czym dla niej jest życie zakonne i usłyszałem, że: „życie zakonne to... piękna przygoda z Jezusem. To kroczenie moimi stopami po śladach stóp Jezusa. To bycie z Nim w wieczniku, na Kalwarii i pod Krzyżem. Życie zakonne jest piękne, choć trudne, bo Pan Jezus nie obiecał sielanki. Czasem są ciężkie i trudne dni, wahania, pytania: Czy ja się do tego nadaję? Czy sobie poradzę? Ale pytania są zawsze. Każdego dnia jednak powtarzam Jezusowi: „Chcesz, żebym Ci służyła, to mi pomóż i daj siły”. Jezus pomaga każdego dnia. A ja, gdybym miała wybierać raz jeszcze - zrobiłabym tak samo.”

Takiej bądź podobnej odpowiedzi udzieliłoby z pewnością wielu zakonników czy siostr, bo są szczęśliwi w tym, jak żyją, co robią dla Jezusa i dla bliźnich. Mimo że świat ich nie zawsze rozumie lub wyśmiewa - oni wiedzą, Komu zaufali, Kogo ukochali, na spotkanie z Kim pielgrzymują.

Oby Pan wciąż przymnażał takich chętnych serc, gotowych do rozpoczęcia przygody z Jezusem, oby nie zabrakło modlitwy płynącej we dnie i w nocy z klasztornych kaplic, oby świat docenił cichą i pokorną posługę osób konsekrowanych. I o to niech każdy z nas się modli polecając też Bogu wszystkie osoby konsekrowane.

ks. mSZ

Logo Roku Życia Konsekrowanego przedstawia gołębia utworzonego z arabskiego zapisu słowa „pokój”, co wyraża, że powołanie do życia konsekrowanego jest przykładem powszechnego pojednania w Chrystusie. Gołąb unosi się nad mozaiką w formie wody, która symbolizuje harmonię elementów ludzkich i ponadnaturalnych. Tuż obok umieszczono trzy gwiazdy jako odniesienie do miłości Trójcy Świętej. Z kolei nad skrzydłami gołębia unosi się glob w kształcie wielościannu symbolizującego podkreślaną przez papieża Franciszka mnogość kultur współczesnego świata. W logo umieszczono także dwa łacińskie napisy: „Życie konsekrowane w Kościele dzisiaj” (*Vita consecrata in Ecclesia hodie*) oraz „Ewangelia, Proroctwo, Nadzieja” (*Evangelium, Prophetia, Spes*).

Poznajmy ks. Bartosza Zygmunta

Wanda Niedzielowa: *Jest taki zwyczaj w naszej parafii, że nowi proboszczowie, wikariusze, a także rezydenci przedstawiają się na łamach naszego „Pielgrzyma”. Tym razem przyszła kolej na Księdza, tym bardziej, że dekretem biskupim skierowany został Ksiądz do naszej parafii dość niespodziewanie i to w listopadzie, poza kalendarzem zmian personalnych w parafiach. Proszę zaspokoić naszą życzliwą ciekawość i opowiedzieć o sobie...*

Ks. Bartosz: Korzenie moje sięgają do pobliskich Siemianowic, urodziłem się w parafii p.w. Ducha Świętego w Bytkowie. Tam wzrastałem w Ruchu Światło-Życie. Bardzo wiele zawdzięczam bytkowskiej Oazie i pielgrzymkom do Częstochowy, gdzie moja wiara się budziła, dojrzewała i powoli odkrywałem powołanie do kapłaństwa. Charyzmat Ruchu Ś.Ż. jest mi szczególnie bliski; odkrywam go coraz bardziej na każdym etapie życia.

Po święceniach kapłańskich trafiłem do parafii Św. Jadwigi w Chorzowie jako wikariusz, potem na katowickie Os. Witosa do parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Świętego Herberta. Kiedy podjąłem studia w Akademii Muzycznej przeniesiono mnie do parafii Św. Rodziny w Tychach, a następnie wróciłem do chorzowskiej Św. Jadwigi, ale już jako rezydent - student. Obecnie, od dwóch miesięcy, jako doktorant Akademii Muzycznej rezyduję i staram się pomagać w waszej/naszej parafii, na ile pozwala czas.

WN: *A skąd zainteresowania muzyczne?*

Ks.B: Tak naprawdę to każdy człowiek je posiada, każdemu coś tam w duszy gra, coś tam w duszy śpiewa i tylko od dorosłych zależy czy te zainteresowania zostaną w porę rozpoznane i rozbudzone u dzieci. Miałem to szczęście, że rodzice zauważyli moje muzyczne pasje i pokierowali nimi - najpierw uczyłem się gry na fortepianie w ognisku muzycznym w Siemianowicach, potem uczęszczałem do szkoły muzycznej im. G. Fitelberga w Chorzowie. W seminarium śpiewałem w chórze i odpowiadałem za scholę klerycką, a po święceniach kapłańskich ks. abp Zimoń zlecił mi opiekę nad diakonią muzyczną Ruchu Światło-Życie. Brałem również udział w przygotowaniach uroczystości liturgicznych w katedrze Chrystusa Króla. Po kilku latach ks. bp Józef Kupny odpowiedzialny za wikariuszy zadał mi pytanie, czy nie chciałbym podjąć studiów muzycznych i tak zaczęła się moja przygoda z chóralistyką, dyrygenturą i prowadzeniem zespołów muzycznych.

WN: *A jak się robi taki muzyczny doktorat; czy są to dwie osobne części - teoretyczna i praktyczna, czy polega to jeszcze na czymś innym?*

Ks.B: Doktorat artystyczny różni się od np. humanistycznego tym, że oprócz teorii rozwijającej właściwy temat, np. w postaci książki, trzeba jeszcze nagrać płytę ilustrującą zawarte w części teoretycznej zagadnienia czy tezy i poprowadzić koncert na żywo. Jest to więc właściwie praca podwójna, bo polega również na pracy z konkretnym zespołem muzycznym.

WN: *Czy zdaniem Księdza kapłaństwo ułatwia, czy może utrudnia realizowanie swoich pasji?*

Ks.B: W moim przypadku chodzi o muzykę, która jest częścią liturgii. Zatem studia prowadzą do liturgii... Często od muzyki zależy również jakość przeżywania Eucharystii... A bycie dyrygentem, to bycie liderem jakiejś grupy, który posiada konieczną wiedzę i umiejętności, dzięki którym przekazuje pewne wartości, pewną estetykę, prowadzi za sobą, interpretuje treści religijne właśnie nie słowem, lecz interpretacją dzieła muzycznego.

WN: *Wróćmy jeszcze do Duszpasterstwa Akademickiego, bo jak się orientujemy, po odejściu ks. Andrzeja, Ksiądz przejął pieczę nad DA „Graniczna” i pomaga tu Księdzu również ks. Marcin prowadząc studencki Krąg Biblijny.*

Ks.B: Jak sama nazwa wskazuje pierwszym zadaniem DA jest działalność duszpasterska i opieka nad duchową sferą życia przychodzących tu studentów. Jestem żywo zainteresowany modlitwą wspólną, formacją wiary. Cieszę się, że nowy biskup, ks. Adam Wodarczyk ma również plany rozwoju duszpasterstwa akademickiego w diecezji. Kluczowa dla naszych spotkań w planie tygodnia jest Eucharystia sprawowana w niedzielę o 19:00, wcześniej o 18:00 spotyka się schola, przygotowująca i prowadząca śpiew w czasie liturgii, po Mszy spotkanie w pomieszczeniach duszpasterstwa.

WN: *Czy grupa studencka jest liczna?*

Ks.B: To trudno powiedzieć, zależy jak liczyć. Samych studentów jest wielu, sporo uczestniczy w Mszach św., część angażuje się w przygotowanie liturgii, śpiewów, w modlitwę i jest grupa, która pomaga w organizacji. Są także osoby, które przychodzą sporadycznie z powodu braku wolnego czasu.

WN: *Pytamy zwykle jeszcze o jedno: czy coś Księdza w naszej parafii zaskoczyło albo zdziwiło?*

Ks.B: Bardzo się cieszę, że mogę być w Waszej Wspólnocie!

WN: *Dziękuję za rozmowę i mamy prośbę, żeby Ksiądz udostępnił nam jakiś ciekawy fragment swojej pracy o muzyce lub przedstawił ciekawego muzyka z naszej diecezji. Bo muzyka kościelna na Śląsku ma przecież wielkie tradycje.*

Ks.B: Również dziękuję.

SPOTKANIA W DA „GRANICZNA”

Niedziela: - godz. 18.00 schola

- 19.00 Msza św., po niej spotkanie w salkach DA

Poniedziałek: - spotkanie chóru młodzieżowego
i spotkanie formacyjne

Czwartek: - krąg biblijny - prowadzi ks. Marcin Szkatuła

Codziennie o godz. 15.00 w muzeum organów w Akademii Muzycznej - koronka do Bożego Miłosierdzia w intencji studentów, pedagogów i nauczycieli

Raz w miesiącu - spotkanie ze studentami Akademii Muzycznej na tematy wokół spraw wiary

II poniedziałek miesiąca - comiesięczne „Wieczory Modlitwy na Granicznej” przygotowywane przez studentów, połączone z adoracją Najśw. Sakramentu

18-20 lutego - Brenna-Leśnica rekolekcje diecezjalne dla studentów, prowadzi i zaprasza ks. Bartosz Zygmunt

Z życia Wspólnoty Żywego Różańca naszej parafii

20 listopada, we wspomnienie swojego Patrona – św. Rafała Kalinowskiego – świętowała Męska Róża Żywego Różańca. Spotkanie rozpoczęło się Mszą św. o godz. 18, po której członkowie róży udali się do salki parafialnej na agapę. Swoją obecnością zaszczycił nas ks. Proboszcz Zbigniew Kocoń, moderator Żywego Różańca w diecezji, który poprowadził modlitwę i wygłosił do nas słowo zachęcające do wytrwałej modlitwy różańcowej w intencjach Kościoła. Podczas spotkania rozmawialiśmy o wielu sprawach, także bieżących, społecznych i politycznych, próbując znaleźć rozwiązania w niepewnym czasie dla górnictwa. Pojawiła się również ciekawa propozycja, by członkowie Żywego Różańca spotykali się wspólnie od czasu do czasu również w swoich domach na modlitwie różańcowej, zachęcając do niej nie tylko członków rodziny, ale także przyjaciół i sąsiadów mieszkających w pobliżu. „Odważnych” Panów, chcących należeć do róży odmawiając codziennie jedną dziesiątkę Różańca św., zapraszam w I sobotę miesiąca na nabożeństwo różańcowe poprzedzone Mszą św. o godz. 8.

3 stycznia, w pierwszą sobotę miesiąca cała Wspólnota Żywego Różańca miała swoje spotkanie oplatkowe. Jak co roku rozpoczęło się ono Eucharystią, po której odmówiliśmy różaniec przed wystawionym Najświętszym Sakramentem w intencji papieskich dzieł misyjnych, w intencjach parafialnych i trudnej sytuacji w górnictwie. Na agapę przeszliśmy do sali przy zakrystii, gdzie po krótkim słowie ks. Proboszcza, złożyliśmy sobie serdeczne życzenia i zasiadliśmy do stołu. Spotkanie oplatkowe przygotowały panie z IV Róży Żeńskiej (św. s. Faustyny Kowalskiej) i panowie z Róży Męskiej (św. Rafała Kalinowskiego). W przygotowaniu sali pomogły nam też siostry z naszego zgromadzenia zakonnego, ks. Proboszcz, jeden z panów pomagający przy parafii i kl. Paweł. Wszystkim z serca dziękujemy. Radością napawa nas fakt, że w tym dniu przyłączyli się do nas nowi członkowie: dwie panie i jeden pan.

Damian Gruchlik, zelator Męskiej Róży

Jak zawsze wszystkich chętnych do wstąpienia do Żywego Różańca zapraszamy na comiesięczne Msze św. w I sobotę miesiąca o godz. 8.

Żywy Różaniec w Panewnikach

10 stycznia 2015 r. cała rodzina różańcowa naszej archidiecezji zebrała się w panewnickiej bazylice, by pokłonić się Nowonarodzonemu.

Słowa powitania skierował do wszystkich ksiądz moderator, nasz proboszcz Z. Kocoń. Przybyłych powitał również proboszcz bazyliki o. Allan i zwrócił uwagę na tematykę tegorocznej stajenki, która została dopasowana do aktualnych wydarzeń w Kościele i nawiązuje do Roku Życia Konsekrowanego. Poszerzono ją o dwa skrzydła. W lewym skrzydle przedstawiony jest św. Franciszek, założyciel zakonu franciszkańskiego i św. Dominik, założyciel zakonu dominikanów (od 2012 r. dominikanie prowadzą w Katowicach jedną z parafii). W tle znajdujemy równie postać papieża Franciszka. W prawym skrzydle na tle naszej śląskiej katedry i szybu górniczego - symbolu Śląska umieszczone są postacie w strojach zakon-

nych przedstawiające 6 z 20 zakonów znajdujących się w naszej archidiecezji. Ojciec Allan prosił o modlitwę w intencji osób konsekrowanych i przeżywającego trudności górnictwa.

Modlitwę różańcową przygotowali i prowadzili przedstawiciele róż naszej parafii, a przeplatana była śpiewem kolęd. Najważniejszym punktem naszej pielgrzymki była uroczysta Msza św., której przewodniczył ks. Roman Chromy (Dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego katowickiej kurii) w koncelebrze z księżmi opiekunami parafialnych kół różańcowych. Ks. Roman wygłosił do nas słowo Boże, którego przesłaniem była miłość Boga i bliźniego oparta na pierwszym i najważniejszym przykazaniu, w którym zawarte są wszystkie drogowskazy. Podkreślił również, że czas spędzony na modlitwie, to czas budowania wiary i świętości. Na czas pogłębiania i przeżywania naszej wiary przyjęliśmy Boże błogosławieństwo.

Szczęść Boże
Maria Krawczyk

Z historii diecezji katowickiej - część III

W ubiegłym miesiącu przedstawiliśmy sylwetkę pierwszego katowickiego biskupa Augusta Hlonda. Gdy biskup August Hlond ze Śląska przeniósł się do Gniezna na stolicę prymasowską, papież Pius XI mianował biskupem diecezjalnym diecezji katowickiej ks. Arkadiusza Lisieckiego. Konsekrowany przez prymasa Augusta Hlonda 24 października 1926 r. rządy w diecezji objął 30 października. Za dewizę swej posługi biskupiej przyjął słowa „*Ut unum sint*” (*Aby wszyscy byli jedno*).

Na Śląsk przyjechał z Poznania, gdzie urodził się 12.01.1880 r. Kształcił się w Poznaniu, Paryżu i Rzymie, święcenia kapłańskie przyjął 17 grudnia 1904 r. i został wikariuszem w Ostrowie. Dość wcześnie zaczął pełnić liczne odpowiedzialne funkcje kościelne i społeczne: był członkiem Ligi Narodowej i Towarzystwa Czytelników Ludowych, od 1907 r. – redaktorem kwartalnika „Czytelnia Ludowa”, a od 1910 – pisma Związku Katolickich Towarzystw Robotników Polskich „Robotnik”. W 1910 r. został członkiem kapituły kolegiackiej św. Marii Magdaleny i m.in. redaktorem miesięcznika „Stowarzyszenie”, członkiem redakcji ukazującego się do dziś poznańskiego „Przewodnika Katolickiego”. W lipcu 1916 objął probostwo w wielkopolskim Bninie.

Po zakończeniu I wojny światowej, w roku 1918 zaangażował się w życie polityczne, biorąc

udział w rozmowach z Józefem Piłsudskim i Ignacym Daszyńskim na temat tworzenia rządu polskiego. Został wybrany na delegata powiatu śremskiego do Polskiego Sejmu Dzielnicowego i na członka Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu. Jesienią 1924 r. przejął obowiązki profesora teologii moralnej i prawa kanonicznego w seminarium duchownym w Gnieźnie.

27 listopada 1929 r. został odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski „za zasługi na polu pracy narodowej”.

Może nas dziwić polityczne zaangażowanie kapłanów w tamtym czasie, ale pamiętajmy, że podczas zaborów kapłani byli grupą społeczną wykształconą często również poza granicami, odważnie głoszącą słowo polskie, broniącą polskości i oddziałującą na lud, by się nie wynarodził. Ich wpływ w środowiskach polskich widoczny był zwłaszcza w Wielkopolsce, na Śląsku, Zaolziu i na Kaszubach.

Biskup Arkadiusz Lisiecki zmarł nagle podczas wizytacji biskupiej w Cieszynie, 13 maja 1930 r. Pochowany został w pełniącym w tym czasie rolę prokatedry kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach. W 1991 trumnę przeniesiono do krypty katowickiej katedry Chrystusa Króla.

W Katowicach i w Chorzowie nazwano jego nazwiskiem ulice.

opr. WN

**Ut unum sint
Aby byli jedno**

Śródmiejskie Koło Związku Górnośląskiego

Ponieważ do Koła naszego należy lub sympatyzuje z nim wielu parafian, którzy uczestniczą także w naszych spotkaniach i choć nie jesteśmy typową grupą parafialną chciałbym podsumować miniony rok.

W marcu odbył się Kongres Związku Górnośląskiego, na którym wybrano nowe władze, prezesem został pan Marek Sobczyk, a w skład nowego zarządu weszło czterech członków naszego Koła. We wrześniu otwarliśmy w siedzibie Związku, przy ul. Stalmacha 17, Dom Śląski, a w nim wystawę poświęconą bohaterowi trzech narodów: polskiego, węgierskiego i żydowskiego - katowiczanie - Henrykowi Sławikowi.

Na początku roku, 3.01.2015 kolędowaliśmy w bazylice panewnickiej, a 15 stycznia członkowie naszego Koła wzięli udział w spotkaniu opłatkowym, podobnie jak w poprzednim roku, w przedszkolu „Wesołe Siódemki”. Rozpoczęliśmy nabożeństwem kolędowym, które odprawił nasz proboszcz ks. Zbigniew Kocoń. Następnie starszaki przedstawiły nam bajkę po śląsku pt. „Hazok” (dla niewtajemniczonych „Zając”). Kolejnym punktem tego spotkania było dzielenie się opłatkiem, składanie życzeń i poczęstunek kołocem i kawą. Członkowie naszego Koła wzięli również udział w balu karnawałowym w Chorzowie Starym. W sobotę 24.01.2015r. razem z Kołem „Tuwim” z Siemianowic udaliśmy się na kulgig do Szczyrku.

Jerzy Pająk
Prezes Koła K-ce Śródmieście

luty 2015

pielgrzym

„Wesołe Siódemki” w bajce o Hazoku

spotkanie opłatkowe Związku Górnośląskiego Koła Katowice Śródmieście

T E L E G R A M

3.02.2015 - STOP - W Dusznikach prawdziwa zima
STOP Czyste białe szaleństwo STOP Wszystko
ok - i narty, i rekolekcje STOP Pozdrawiamy
Czytelników Pielgrzyma STOP Uczestnicy
PS. Kolejny rekord: 81 osób, 60 par nart
i butów!

fot. xRK